

TEST

A. „Sara pe deal buciumul sună cu jale,
Turmele-l urc, stele le scapără-n cale,
Apele plâng, clar izvorând în fântâne;
Sub un salcâm, dragă, m-aștepți tu pe mine.

Luna pe cer trece-așa sfântă și clară,
Ochii tăi mari caută-n frunza cea rară,
Stelele nasc umezi pe bolta senină,
Pieptul de dor, fruntea de gânduri ți-e plină.

Nourii curg, raze-a lor șiruri despică,
Streșine vechi casele-n lună ridică,
Scârțâie-n vânt cumpăna de la fântână,
Valea-i în fum, fluierie murmură-n stână.

Și osteniți oameni cu coasa-n spinare
Vin de la câmp; toaca răsună mai tare,
Clopotul vechi umple cu glasul lui sara,
Sufletul meu arde-n iubire ca para.

Ah! în curând satul în vale-amuțește;
Ah! în curând pasu-mi spre tine grăbește:
Lângă salcâm sta-vom noi noaptea întreagă,
Ore întregi spune-ți-voi cât îmi ești dragă.

Ne-om răzima capetele-unul de altul
Și surâzând vom adormi sub înaltul,
Vechiul salcâm. - Astfel de noapte bogată,
Cine pe ea n-ar da viața lui toată?”

Mihai Eminescu, „Sara pe deal”

1. Precizează cine vorbește în text și justifică-ți opțiunea cu două cuvinte/ secvențe.
2. Menționează două elemente de prozodie (versificație) prezente în text.
3. Selectează trei figuri de stil diferite și comentează/ explică semnificația uneia dintre ele.
4. Extrage două secvențe care reprezintă imagini artistice diferite.

B. „Satul Zirin, cartierul diviziei de infanterie, se ascundea sub o pânză de fum și de păclă, din care de-abia scoteau capetele, sfioase și răsfirate vârfuri de pomi desfrunziți, câteva coperișe țuguiate de paie și turnul bisericii, spintecat de un obuz. Spre mieznoapte se vedeau ruinele gării și linia ferată ce închidea zarea ca un dig fără început și fără sfârșit. Șoseaua, însemnată cu o dungă dreaptă pe câmpul mohorât, venea din apus, trecea prin sat și se ducea tocmai pe front...

— Urâtă țară aveți, muscale*! zise deodată caporalul, întorcându-se spre gropari și uitându-se cu necaz la țăranul care se oprește să răsuflă. Auzi?...Țara... locurile... niet frumos! adăugă apoi, arătând cu mâna ținutul și stâlcindu-și graiul spre a se face mai înțeleș.

Țăranul holbă ochii, nedumerit, cu un zâmbet umil, bolborosind ceva pe rusește.

— Nu pricepe ăsta, don' căprar, limba noastră, zice atunci un soldat, îndreptându-se din șale.

— Nici nu-i vina lor că țara-i păcătoasă, adăugă îndată celălalt soldat, proptindu-se în lopată.

Toți trei militarii priveau acuma cu mare dispreț la țăranul care, neînțelegând vorbele străine, plecă rușinat capul în groapa cu fundul galben, adâncă de vreo jumătate de metru.”

Liviu Rebreanu, „Pădurea spânzuraților”

* *muscal* – rus

1. Indică sensul cuvintelor „sfioase”, „zarea”, „graiul”.
2. Precizează pentru fiecare din cuvintele „scoteau”, „mohorât” și „îndreptându-se” sunt folosite cu sens propriu sau figurat.
3. Menționează tipul de text sau genul literar din care face parte fragmentul dat și evidențiază o trăsătură a acestuia.
4. Ce modalități de expunere sunt prezente în text? Exemplifică sau justifică răspunsul tău.
5. Care este tipul de perspectivă narativă din fragment și de ce?
6. Cărui curent literar aparține opera literară din care face parte fragmentul? Precizează o trăsătură a acestuia.

C.

„SCENA V

Aceiași, JEFF

Se aude vocea lui Jeff, din culise, stingă: „Duduie Corina! Duduie Corina!”

MADAME VINTILĂ (către Corina): „Pajul” dumitale!

(Intră Jeff. Șaisprezece-șaptesprezece ani. Vizibil adolescent. Costum sportiv deschis. Poartă pe umăr un stâlp de lemn, cu o tablă tot de lemn, pe care stă scris: Pension Weber. Penszio Weber.)

JEFF: Jóreggelt kívánok! Bună dimineața.

CORINA: Unde umbli, Jeff, așa de dimineață? Eu credeam că mai dormi.

JEFF: Să dorm? Glumiți, domnișoara Corina. Eram de santinelă.

CORINA: Cum de santinelă? Și ce e parul acesta pe care-l porți după tine?

JEFF: E descoperirea mea. (Tace un moment, pentru a-și pregăti efectul. A împântat marțial parul în pământ și-l prezintă ca pe un trofeu.) Acum știu de ce nu se mai oprește autobuzul la pensiunea Weber.

MAIORUL: Autobuzul?

MADAME VINTILĂ: Ce vrei să zici?

JEFF: E simplu. De câteva zile firma pensiunii — știți firma de jos, de pe șosea — dispăre la fiecare dimineață. Dispăre pe la opt-nouă, înainte de trecerea autobuzului, și pe urmă, după ce-a trecut apare la loc. [...]

CORINA: Faci glume proaste, Jeff.

JEFF: Zău că nu e glumă, domnișoară Corina. (Cu timiditate, încet, numai către ea:) Știți bine că n-aș îndrăzni să glumesc cu dumneavoastră. (Tare, către toți:) E el. Am bănuț de ieri, de alaltăieri, dar n-am vrut să spun nimic, pentru că nu eram încă sigur. De două zile îl pândesc de la fereastra mea când pleacă dimineața pe munte. și azi-dimineață a plecat. Nu s-a întors încă?

1. Cărui gen literar aparține textul de mai sus? Precizează una-două trăsături ale acestuia.

2. Precizează care este rolul secvențelor de text aflate între paranteze rotunde și ilustrează cu exemple din fragmentul dat.

3. Menționează o trăsătură a unui personaj, modalitatea de caracterizare și de unde reiese aceasta.

4. Rescrie enunțurile următoare, corectând greșelile de orice natură:

Mi-ar place ca oameni să acordeze mai multă atenție monezilor. Ști și tu că aceia care am văzuto este refăcută din nou și membri comisiei de analiză ia confirmat proveniența din timpul marei perioade prosperă.